

mandslønningerne kraftigt, og der foreligger jo ogsaa adskillige Antydninger fra den Side om, at der jo maa kunne opnaas Besparelser af ikke uvæsentlig Art paa de sociale Udgifter. Og det er naturligvis ogsaa en klar Linie at staa paa: de vil have Budgettet nedskaaet, og det gaar ud over Tjenestemændene og de sociale Udgifter. Der kan opnaas betydelige Beløb, hvis man bruger den store Ragekniv paa disse Omraader. Om man skal gøre det eller ej, er et andet Spørgsmaal. Jeg mener, det er fuldkommen forkert at gøre det, men Venstre har Ret i, at der kan opnaas betydelige Besparelser paa de sociale Udgifter og paa Tjenestemandslønningerne, hvis man har den tilstrækkelig brutale Haand til at slaa ned paa disse Omraader.

Det radikale Parti vil være med til Nedskæring af Militærudgifterne, ligesom Socialdemokraterne vil det. De vil ikke være med til Nedskæring af Tjenestemandslønningerne, saa vidt jeg har forstaaet, og selv om der er kommet enkelte Udtalelser frem her ved Finanslovdebatten om de sociale Udgifter, gaar jeg ud fra, at det er et Omraade, hvor de Radikale ikke kan naa helt over i Venstres Lejr, men vil holde sig paa deres tidligere Standpunkt. Tilbage bliver der saa de militære Udgifter, som man kan anvende sine Kræfter paa, og denne Kamp mener jeg ogsaa har sin store Betydning. Det er Udgifter, som ikke alene kan nedskæres, men de kan nedskæres, uden at Danmarks Befolkning og Danmarks Økonomi kommer til at lide derunder.

Det ærede Medlem Hr. Rode, som blandt andet omtalte disse Spørgsmaal, erklærede jo her, da han havde Ordet anden Gang, at man ikke fra radikal Side vilde være med til at nedsætte Tjenestemandslønningerne udover Pristalsnedgangen. Jeg havde brugt det Udtryk, at saa vidt jeg havde forstaaet, var det det radikale Partis Standpunkt; jeg kunde have sagt den Gang: Saa vidt jeg havde forstaaet de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte, for dem mente jeg ikke, jeg kunde misforstaa, og dem har jeg heller ikke misforstaaet. Men det kan ikke nægtes, at et betydningsfuldt Medlem af det radikale Parti, forhenværende Godsforvalter Berthelsen, samtidig erklærede, at de Radikale kunde være med til at nedskære Tjenestemandslønningerne paa Betingelse af, at man samtidig fik Nedskæring af de indirekte Skatter.

Det var det, jeg benyttede Løjlig-

heden til at fremdrage, at det var ikke nødvendigt at stille saadanne Betingelser, for det var noget, der fulgte af sig selv; hvis der kom Besparelser paa Grund af Nedsættelse af de indirekte Skatter, og dette paavirkede Tjenestemændenes Forbrug, vilde det automatisk medføre denne Nedsættelse. Men jeg maa stadig advare imod, at man fra radikal Side stiller det op som to Ting, der kan ordnes ved Siden af hinanden, at hvis man for Eksempel nedsætter de indirekte Skatter med dette eller hint Beløb, vil man samtidig være parat til at nedskære Tjenestemandslønningerne . . . . . (Rode: Hvorfor siger De det?) . . . . . thi det kunde Tjenestemændene i meget høj Grad komme til kort med. . . . . (Rode: Jeg er ganske enig med Dem deri). . . . . Derfor siger jeg. . . . . (Afbrydelse af Rode).

Formanden: Jeg maa bede det ærede Medlem om ikke at afbryde Ministeren.

Finansministeren (Bramsnes): Det er derfor, jeg siger det, fordi jeg mener, at en saadan Stilling-Tagen til Spørgsmaalet let kunde føre til, at Tjenestemændene kom til kort.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de militære Udgifter gaar jeg ud fra, at man kan regne med baade nu og i Fremtiden, at det radikale Parti vil staa fast paa Kravet om Nedskæring af de militære Udgifter. Jeg har ikke nogen som helst Grund til at tvivle derom, men jeg tror heller ikke, man skal give Modstanderne af dette det mindste at hænge sig i, og man skal heller ikke, om jeg saa maa sige, paa Forhaand opgive Haabet om, at man kan naa noget ad den Vej, og det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Rode var lidt inde paa det i en Bemærkning, han gjorde i Anledning af Forslaget om Overførelse af Motoromsætningsskattens Beløb til Kommunerne. Det ærede Medlem sagde, at man fra radikal Side vilde være med til begge Dele, idet jeg havde sagt, at det for mig var vigtigere, at man fik de 10 Mill. Kr., som spares paa de militære Udgifter, at anvende som Hjælp til Kommunerne, saaledes som vi har foreslaaet det. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at jeg behøvede ikke at sige saadan, for de Radikale vilde være med, og de vilde begge Dele, men saa gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om, at det var jo ikke sikkert, at det blev til noget med de 10 Millioner. Det synes jeg var en ufor-sigtig Bemærkning at gøre, for derved an-